

Det ufærdige menneskerige

(Symbol nr. 24)

1. Jordens nuværende »naturmennesker« og »kulturmennesker«

Vi er allerede i foranstående analyser blevet kendt med, at jordens mennesker befinder sig i udvikling. Denne udvikling strækker sig fra mineral til plante, fra plante til dyr og fra dyr til det nuværende ufærdige menneskestadium. Fra dette stadium skal det ufærdige jordmenneske altså udvikle sig frem til igennem kommende jordliv at nå det færdige stadium, i hvilket det fremtræder som mennesket i Guds billede efter hans lignelse. De mindst udviklede menneskelige væsener på jorden er de nuværende såkaldte „naturmennesker“. Men disse mennesker er ikke de første eller lavest udviklede mennesker. De første begyndende og endnu abelignende menneskelige væsener står langt under de nuværende naturmennesker. Men jorden er for langt fremskreden i sin udvikling til at kunne være tilknyttet så lavt udviklede og primitive, menneskelige væsener som disse. Da disse derfor ikke mere kan inkarnere på jorden, er dens naturmennesker som før nævnt de lavest udviklede mennesker her. Disse er nu under en begyndende stærk udvikling hen imod kulturmenneskestadiet og vil sammen med kulturmenneskene udvikle sig videre frem. Tilsammen vil de komme til at udgøre den færdige jordmenneskehed i Guds billede efter hans lignelse.

2. Den nuværende udviklingsmulighed for Jordens menneskehed

Den nuværende udviklingsmulighed for mennesker på jorden er udelukkende kun den, der udgør menneskeudviklingens sidste stadium. De nuværende inkarnerede og diskarnerede mennesker på jordklodeområdet skal alle, som nævnt, i den nuværende ny verdensgenløsningsepoke nå at blive til færdige mennesker i Guds

billede efter hans lignelse. De naturmennesker, der er inkarneret på jorden, vil, inkarnation efter inkarnation, udvikle sig fremover igennem mørk karmaudløsning, krigsoplevelser og andre lidelsesvirkninger af deres fejlmanifestationer og derigennem nå frem til at blive kulturmennesker, modtagelige for den højeste visdom, og derefter i samme verdensgenløsningsperiode udvikle sig videre og her på jorden opnå *den store fødsel*.

3. De i vor tid i humanitet eller næstekærlighed mest udviklede mennesker vil komme til at afskaffe krigen og oprette et virkeligt fredens verdensrige

De mennesker, der i vor tid er længst fremme i udvikling, vil i den ny verdensgenløsningsperiode naturligvis først nå *den store fødsel* og blive færdige mennesker i Guds billede. De vil derfor komme til i kommende liv at afskaffe al krig og oprette den virkelige varige verdensfred på jorden. De vil gøre alle verdens stater til eet rige, til eet folk med een eneste religion. Og denne religion er livsmysteriets løsning i form af åndsvidenskab eller kosmiske analyser, gjort tilgængelige for efterforskning for den, der har en veludviklet intelligens og en meget fremskreden human følelse eller næstekærlighed og intuition. Til den nuværende jordmenneskehed hører ikke blot de mennesker, der i dag er inkarneret i fysisk materie. Alle de jordmennesker, der for tiden er diskarneret eller befinder sig på det åndelige plan, hører naturligvis også med til jordens menneskehed.

4. Tilblivelsen af en altoverstrålende fredens verdenskultur

Alle jordens ufærdige mennesker skal altså nu opnå deres færdigudvikling. Og denne udvikling vil naturligvis helt ændre menneskehedens politiske struktur. Alt eftersom menneskeheden når frem til det færdige stadium, vil den skabe en på dens højt udviklede humanisme, visdom og intuition baseret fuldkommen verdenskultur, i hvilken retfærdigheden eller næstekærligheden er det absolutte primære i dens væremåde. Denne verdenskultur vil naturligvis overstråle alt, hvad der i vor tid eksisterer på jorden under begrebet kultur.

5. Hvorfor de tidligere verdenskulturer ikke kunne skabe fred

De i det foranstående nævnte verdenskulturer var i virkeligheden slet ikke virkelige kulturer, eftersom de næsten udelukkende opretholdtes i kraft af rå overmagt og dødbringende våben. Disse våben holdtes i frisk beredskab, så de var klar til at kunne udløse død og undergang, lemlæstelse og frygtelige lidelser. I virkeligheden er den moderne kultur endnu baseret på røverens princip: „Pengene eller livet“. At verdensstaterne ikke kan opleve en total verdensfred på denne basis er selvfølgelig. Virkelig fred kan kun opstå eller eksistere som et resultat af kærlighed. En fred, der opretholdes udelukkende ved trussel og frygt, er ikke en fred, men en mental lænkning, forstærket ved overlegen fysisk magt. Men lænkning eller frihedsberøvelse afføder i væsenet kun en længsel efter at frigøre sig fra lænkerne. Undertrykkelse avler had eller gengældelseslyst. Og således har verdens-

kulturerne mere eller mindre været baseret på skiftende magtbesiddelser og den heraf affødte permanente krigsspænding imellem magthaverne indbyrdes og mellem magthaverne og de undertrykte.

6. Guds styrende hånd i dette mørke

Som Guds styrende hånd i dette mørke eller denne ufærdige tilstand hos menneskene er verdensgenløsningens guddommelige lys, som i forbindelse med virkningerne af væsenernes mørke karma efterhånden fører menneskene fremad imod større og større humanitet eller næstekærlighed. Denne kærlighed er jo det absolut eneste, der kan danne grundlag for virkelig fred.

7. Kulturmenneskene i vor tid mener ikke at kunne undvære våben og krigsberedskab

Jordmenneskene rummer alle mere eller mindre en nedarvet dyrisk bevidsthed. Dette betyder igen, at de i deres karakter og væremåde endnu mangler et større eller mindre område af virkelig næstekærlighed. De kan derfor endnu ikke leve sammen i en virkelig effektiv og varig fred. Men det kan væsenerne jo ikke selv gøre ved. Den udvikling, de ikke har nået, kan de naturligvis ikke manifestere i deres væremåde. Dette dyriske område i menneskeheden bevirker, at menneskene forfølger hverandre, røver og plyndrer både åbenlyst og camoufleret. Denne sidste form er i særlig grad herskende indenfor kulturmenneskenes område, medens åbenlyst røveri og plyndring mere er herskende hos naturmenneskene. Kulturmenneskene er endnu ikke så fri af det dræbende princip, at de kan undvære våben og krigsmaskineri, forsvars- og angrebsberedskab.

8. Nationerne eller staterne udgør hver især en eenhed, belivet med sine indbyggers ufærdige bevidsthed og væremåde

Denne ufærdige menneskehed er efterhånden blevet inddelt i nationer eller stater. Hver stat er altså en folkegruppe, som har været i stand til ved magt at tilegne sig det landområde, der udgør dens land eller stat. Disse stater er store eller små, stærke eller svage, alt efter deres folkegruppes størrelse og magtbesiddelse. Og nu i den seneste tid er Afrikas negerstammer eller folkegrupper også kommet med ind under statsdannelser. Da alle disse stater eller nationer består af ufærdige mennesker, vil hver stat i forhold til de omgivende stater befinde sig i et mere eller mindre ufærdigt forhold, hvilket i virkeligheden vil sige: et mere eller mindre ukærligt forhold. Hver stat udgør en af sine indbyggere sammensat enhed, belivet med disse indbyggers bevidsthed og væremåde. Denne enhed repræsenterer således sine indbyggers ufærdige indstilling til sine omgivende medstater, der også hver især udgør en enhed sammensat af sine indbyggers ufærdige natur og væremåde. Ligesom menneskene mand og mand imellem mere eller mindre ligger i ufred grundet på deres ufærdige eller nedarvede dyriske natur, således ligger også staterne i en større eller mindre ufred med hverandre grundet på deres indbyg-

geres ufærdige eller dyriske side. Man kan således sammenligne staterne med en slags levende væsener eller individer, der har sit folks ufærdige og dermed i større eller mindre grad egoistiske natur.

9. En begyndende skabelse af et verdenspoliti og retsvæsen for stater

Medens de enkelte nationer eller stater har udviklet sig frem til at have et politi og retsvæsen til beskyttelse af den enkelte borger imod andre borgeres ufærdige natur, har de endnu ikke udviklet sig frem til at have et virkeligt effektivt politi eller retsvæsen til beskyttelse af de enkelte stater imod andre staters ufærdige natur og indstilling. Staternes indbyrdes forhold er derfor dybest set baseret på anarki, hvilket vil sige på magt uden noget som helst spørgsmål om ret. Derfor er det blevet en livsbetingelse for staterne hver især at skulle opretholde et altoverskyggende militærvæsen, et krigsberedskab med en altudslettende døds- og lemlæstelseskapacitet. Men dette forhindrer naturligvis ikke de små stater i i stor udstrækning at være underlagt de store stater. Det er rigtigt, at der efter de to store verdenskrige, vi har passeret i dette århundrede, er opstået tendenser til skabelsen af et sådant verdenspoliti og retsvæsen for stater. Men denne skabelse er i høj grad handicappet af manglende virkelig magt og styrke til at holde staterne i ave, så længe disse har ret til selv at have den våbenmagt, de ønsker, og som er langt større i kapacitet end verdenspolitiets og verdensretsvæsenets. Og så længe det begyndende retsvæsen for nationer eller stater, for eksempel *De forenede Nationer*, der almindeligvis udtrykkes som F. N., kun har adgang til at have en magt, der er ganske forsvindende i forhold til den, stormagterne sidder inde med, bliver det i høj grad stormagternes magtbesiddelse, der til en vis grad er bestemmende over ikke alene F. N., men også så at sige over alle de små stater. Og da det ikke er den færdige side, der er dominerende i disse magtbesiddere, er det klart, at ufreden i verden ikke kan fjernes, så længe denne situation eksisterer. Krige og rygter om krige vil i en tiltagene grad florere, indtil den ufærdige side i menneskene er overvundet, og menneskenes væremåde ikke mere er dyrisk, men menneskelig. Vi skal nu ved hjælp af de efterfølgende symboler vise, hvorledes de af menneskene bestående enheder eller stater også efterhånden ligesom de mennesker, de består af, vil blive i Guds billede efter hans lignelse, og dermed vil danne et guddommeligt færdigt menneskerige på jorden, i hvilket der kun er een hjord og een hyrde, og i hvilket den absolutte retfærdighed bor.

10. Forklaring til symbol nr. 24

Selve symbolet i sin helhed symboliserer jordkloden med sine stater, deres regeringer, deres ufærdige eller dyriske, mentale tilstand, dens religiøse og kulturelle tilstand. Vi ser, at symbolet er inddelt i tre dele. I det yderste felt af symbolet er de to trediedele orange farvet, det betyder, at den herskende mentale grund-

energi er tyngdeenergien. Dette vil igen betyde, at den dræbende og krigsbefordrende tilstand her er den herskende.

.....

Vi ser, at det indre cirkelområde er inddelt i forskellige større eller mindre felter. Disse felter skal symbolisere jordklodens stater, men

naturligvis ikke disses antal. Det runde hvide felt i hver stat symboliserer dennes regering. I hver regering forekommer der en pil, der peger i en særlig retning. For de to nederste trediedeles vedkommende peger pilene imod de to stjernefigurer, der forekommer til højre og venstre på symbolet. Disse to stjernefigurer fremtræder i tyngdeenergiens farve. Det betyder, at de symboliserer det dræbende princip, gudløshed og materialisme og den heraf følgende mangfoldighed af ikke blot krigstilstande, men også alle de øvrige mørke karma- eller skæbneforhold, sygdom, invaliditet, nervenebrydende sorger og bekymringer. Når pilene peger imod disse to stjernefigurer, der således symboliserer mørkets idealer i verden, symboliserer dette, at menneskene tror på materialistiske eller gudløse idealer, tror på moselovens: øje for øje og tand for tand, tror at man skal føre krig imod krig. Disse mennesker forstår absolut ikke, at man skal stikke sit sværd i skeden, thi hver den, der ombringer ved sværd, skal selv omkomme ved sværd. De tror, at de andre er skyld i deres eventuelle ulykkelige skæbne. De ser hævnens og hadets idealer som den absolut rette væremåde. Naturligvis bliver deres love og statsstyrelse mere eller mindre præget heraf. Og dette vil så i en tilsvarende grad føre menneskene i ulykke og lidelse, hvilket her vil sige: til oplevelsen af det had og den hævn, de selv har udløst imod andre.

.....

For den øverste trediedels vedkommende på symbolet ser vi, at regeringernes pile viser mere eller mindre bort fra de dræbende idealer. De peger opad imod virkelig idealisme og humanitet. Dette er symboliseret ved det yderste gule felt foroven, samt ved det hvide, det gule og

det orangefarvede felt, samt ved den hvide stjerne. Tilsammen symboliserer disse figurer verdensgenløsningen. Stjernen udtrykker selve verdensgenløsningsprincippet. De orangefarvede felter symboliserer de primitive og dræbende religioner, medens de gule felter udtrykker de humane verdensreligioner. Det hvide felt betyder den begyndende åndsvidenskab, der skal afløse alle verdensreligioner og trosforestillinger til fordel for virkelig kosmisk videnskab, omsat til kosmiske analyser, logisk opbygget og efterkontrollabel ved fremragende intelligens og højt udviklet intellektualiseret følelse og intuition.

.....

Regeringspilene i den øverste trediedel på symbolet peger mere eller mindre i retning af de humane idealer. De pågældende stater har derfor love, politi og retsvæsen til beskyttelse af indbyggerne imod onde handlinger fra andre væseners side. De udvikler stadigt flere og flere humane foranstaltninger til gavn og glæde for deres indbyggere. Men der mangler overordentligt meget endnu, inden staterne er fri af deres dyriske principper, krigsvæsen og magtsyge. Når symbolet er inddelt i tre dele, skal hver del ikke bogstaveligt eller antalsmæssigt betyde en trediedel. Det skal derimod symbolisere trediedelen som det nærmeste skønsmæssige udtryk for det pågældende objekt. De forskellige staters placering på symbolet er også kun symbolsk og ikke udtryk for deres fysiske stedbetejgnelse. I de nederste to trediedele kan der naturligvis forekomme stater, der er human og åndeligt indstillet, ligesom der naturligvis også kan findes materialistiske eller inhumane stater i den øverste trediedel på symbolet. Fysisk set findes de forskellige stater så at sige imellem hverandre uafhængigt af deres højere eller lavere udviklingsstandard.